

Julen 2019

Årgang 81

- et blad
til glede
og oppbyggelse

SÅKORNET

Evangeliesalen Berøa

Menighetsblad

Nordregt. 18 B, 0551 Oslo

*Vi ønsker deg en velsignet
Julehøytid, og et godt nytt år!*

INNHold:

**Reidun og Finn
Røine:**
Med misjon i
hertet

Gunnar Østrem:
Frihet uten bud

**Smith
Wigglesworth:**
Ha tro til Gud

Inge Evensen:
– Blir aldri den
samme igjen

**Jon Erling
Henriksen:**
Fra torner til
helligdom

**Fjelltur til
Guriset**

Dugnad
Full aktivitet

Roy Granlund
Gud er hans støtte

**Inger Marie
Jensen:**
– Vi må være rede

**Sigmund
Kristoffersen:**
– Israel trenger
frelse

Menigheten
Evangeliesalen Berøa
Nordregt. 18 B
0551 Oslo

KONTORADRESSE:
Nordregt. 18 B 0551 Oslo
Postboks 179 Sentrum. 0102 Oslo

Tlf. 22 20 53 42
Faks 22 20 33 55

Kontortid:
Tirsdag og torsdag kl. 10.00-14.00
onsdag kl. 14.00-16.00

FORSTANDERE
Finn Røine
Jon Brammer

ELDSTE-RÅD
Per Aril Skaanes
Knut Tusvik
Ernst Knudsen

MENIGHETENS KONTI
Menighetskassen: 1602 55 03930
Misjonskassen: 1602 55 03949

MENIGHETSBLADET
Redaksjon:
Finn Røine
Jon Brammer
Ernst Knudsen

Frykt ikke, i dag er det født dere en frelser

Den lange veien mot Betlehem begynte ikke med menneskers påbud, men med Guds løfter. Josef og Maria brøt ikke opp fra Nasaret etter bud fra keiser Augustus, men deres lange reise mot Betlehem begynte i profetiens ord.

Løftene, som vi leser om i skriftene i Det gamle testamentet i Bibelen, forteller om ham som skulle komme som frelser og utfrier for et folk og alle verdens nasjoner. Profeten Jesaja levde ca. 700 år før Kristus og profeterte om Messias: «Det folk som vandrer I mørket, får se et stort lys - over dem som bor i skyggelandet, stråler lyset frem» (Jes.9,2)

Julen minner oss ikke bare om håpet. Den gir oss håp! Den fortvilte og døds- rammede menneskeslekten som lever i mørket, blir tilbudt lys fra himmelen. Prest og biskop Per Arne Dahl sa det slik: «Julen er ikke fravær av lidelse, men nærvær i lidelsen. Gud trer inn i våre liv, smerte og glede».

Jesus sa til Nikodemus, en av de 70 som satt i det høye råd i Jerusalem: «For så har Gud elsket verden at han ga sin Sønn, den enbårne, for at hver den som tror på ham, ikke skal fortapes, men ha evig liv» (Joh. 3,16). Med disse tjueåtte ord stilles

håpet til skue. Dette verset begynner med Gud, og ender opp med liv. For så har Gud elsket verden! Ville det ikke vært mer riktig å straffe og overlate den til seg selv? Denne verden? Den som knuser hjerter, håp og drømmer? Der diktatorer herjer og urettferdigheten sitter i

*«Mange millioner
av mennesker
har opplevd
at Jesus lever i
dag og har
gitt dem nytt liv
med lys og glede»*

høysete? Hvor overgripere tar seg til rette?

Ja, Gud elsker denne verden. Han elsker verden så høyt at han gav. Gud gav sin eneste Sønn. Guddommen ikledd kjøtt og blod. «For at hver den som tror på ham, ikke skal fortapes» (Joh. 3,16). Hver den To ord som favner alle mennesker. De som tror på ham ikke skal fortapes, men ha evig liv. Troen på ham er det som gjør forskjellen mellom evig liv med

Gud og fortapelsen. «Den som følger meg, skal ikke vandre i mørket, men ha livets lys» (Joh.8,12).

Juleevangeliet er håp for «det knekte siv, en ny mulighet for en rykene veike».

Julen er håpets høytid med lys og varme. Høytiden gir håp til de håpløse. Hva var det første ordet englene sa til hyrdene på

Betlehems marken? «Frykt ikke! I dag er det født dere en frelser, som er Messias.»

Vi setter stor pris på julens tradisjoner med gavmildhet og festmåltider. Men mitt ønske er at mange får oppleve julen som mer enn mat og gaver.

Jesus er ikke lenger det lille barnet i krybben, men dagens frelser. Mange millioner av mennesker har opplevd at Jesus lever i dag og har gitt dem nytt liv med lys og glede midt i en vanskelig verden. Frykt ikke, han ønsker å være din støtte og ledsager. Han har sagt: «Se, jeg er med dere alle dager».

Ha en velsignet jul og et godt nyttår.

Finn Røine
forstander

Og det skjedde i de dager at det gikk ut et bud fra keiser Augustus at all verden skulle skrives inn i manntall. Dette var den første innskrivning, i den tid Kvirinius var landshøvding i Syria.

Og alle gikk for å la seg innskrive, hver til sin by.

Også Josef dro opp fra Galilea, fra byen Nasaret, til Judea, til Davids by, som heter Betlehem, fordi han var av Davids hus og ætt, for å la seg innskrive sammen med Maria, sin forlovede, som var med barn.

Men det skjedde mens de var der, da kom tiden da hun skulle føde. Og hun fødte sin sønn, den førstefødte. Hun svøpte ham og la ham i en krybbe, fordi det ikke var rom for dem i herberget.

Det var noen gjeterne der på stedet som var ute på marken og holdt nattevakt over flokken sin.

Og se, en Herrens engel sto hos dem, og Herrens herlighet lyste om dem. Og de ble meget forferdet.

Men engelen sa til dem: «Frykt ikke! For se, jeg forkynner dere en stor glede - en glede for alt folket. I dag er det født dere en frelser, som er Messias, Herren - i Davids by. Og dette skal dere ha til tegn: Dere skal finne et barn som er svøpt og ligger i en krybbe».

Og med ett var det sammen med engelen en himmelsk hærske, som lovpriste Gud og sa: «Ære være Gud i det høyeste, og fred på jorden, i mennesker Guds velbehag».

Og det skjedde, da englene var fart opp fra dem til himmelen, da sa gjeterne til hverandre: «La oss nå gå rett til Betlehem og se dette som har skjedd, det som Herren har kunngjort oss».

De skyndte seg av sted, og de fant både Maria og Josef, og barnet som lå i krybben. Da de hadde sett det, fortalte de om det ordet som var talt til dem om dette barnet.

Og alle som hørte det, undret seg over det som ble sagt dem av gjeterne. Men Maria tok vare på alle disse ordene og grunnet på dem i sitt hjerte.

Lukas Evangelium 2:1-19

De valgte å være lydige da Gud kalte på dem ut for å tjene andre mennesker: **Misjon- er rikt liv der Guds kall blir fokusert**

Gjennom mange år har de arbeidet i Amazonas jungelområder, hun som jordmor, og han som flyger og prosjekts-leder. Nå ser de tilbake på hva livet har gitt dem. Var det verd prisen å reise ut som misjonærer, eller skulle de valgt en annen retning? Konklusjonen er klar, de er begge glade for at de tok på seg misjonær-

rollen som var blitt gitt dem. – Det har vært et rikt liv vi har fått være med på, sier Reidun og Finn Røine.

Vi sitter i sofakroken en førjuls-kveld og har samtaler med forstanderparet Reidun og Finn Røine. Julen står foran, med snø og vinterkulde, men den vil ikke bli helt den samme som den de ble vant til der de arbeidet i Bolivia, i tropiske strøk.

Dette multietniske landet i Sør-Amerika har anslagsvis 11 millioner mennesker. Landet er tre ganger så stort som Norge, og består hovedsakelig av skog og jungelområder. Dette har vært ekteparet Røines arbeidsplass i over 12 år. Deres tre barn har fulgt dem gjennom flere av disse årene.

Jungel og varme

November-tåken ligger tykk utenfor, og har lite til felles

med førjul-stemningen de har hatt i regnskogene der de har arbeidet. Der var det jungel, og en varme man her hjemme vanskelig kan forestille seg. Det er en uvanlig kombinasjon for oss når vi tenker på tiden før jul her i skandinaviske land.

Amazonas-elven, krokodiller og papegøyeskrik fra trærne, hvem kan egentlig kombinere det med tanker omkring julen? Går det i det hele tatt an å få til en jul under slike forhold?

Joda, det går an. Gjennom felles innsats fikk de både julestemning og mye av det

man tenker seg med en norsk jul. Julebudskapet er det samme, og det viktigste.

Julebrev hjemmefra

Finn sitter rolig og avslappet bakover i stolen, og det virker som at han allerede kan fornemme lyden av ara-papegøyen og bølgeskulpet fra den store elven som renner forbi. Det har vært en stor del av deres liv, men julen kunne ingen ta fra dem.

– Det kan kanskje høres litt rart ut, men jeg synes at vi kom i julestemning, selv om gradestokken til tider kunne bevege seg til langt over 40

varmegrader.

– Julefeiringen fikk vi til, og når det kom massevis av julebrev hjemmefra hjalp det godt på, sier Finn. Postgang og transportproblemer var det mye av, så det hendte at de fikk julebrev til påske.

Dyreliv

– *Fikk dere julemat tilsendt fra Norge?*

– Nei, vi brukte bare lokal mat. Det hendte at noen forsøkte å sende oss brunost og sjokolade, men på grunn av den trege postgangen kunne for eksempel et brev ta over flere uker før det kom frem. Hvis noen her hjemme forsøkte å sende oss matvarer kunne det som oftest ikke brukes da det kom frem. Det var blitt både grønt og flytende, forklarer Røine. Vi forstår at det har vært et tema som har skapt både latter og humor da det skjedde.

Samtalen vår blir pendlet inn på det som settes frem på julebordet. Maten er viktig under julefeiringen, og vi undres på om ikke jungelen har et rikt på dyreliv. Svinekjøtt tilhører også vår norske jule-tradisjon.

– Jungelen er fylt opp med villsvin, og de løper rundt over alt. Problemet er at de spiser alt det kommer over, og man vet ikke hva de har fått i seg av sykdommer som det er mye av der ute. Kjøtt fra villsvin er vi derfor litt forsiktig med, mener Finn.

Høns er som regel buret inne bak nettinggjerd, de er lette å ha kontroll over, så kylling-middag ble mye

Reidun og Finn Røines jul i jungelen var preget av varme og ville dyr, men de beholdt julestemningen.

brukt under julefeiringen.

Etter julemiddagen ble stekte eller kokte bananer satt frem, og gjerne med litt nøtter av forskjellige variasjoner.

Iskremmaskin

Kaker hører julen til, og Reidun tok seg av baksten. Her ble det laget småkaker i mange varianter, alt fra kokosboller til berlinerkranser, dette skulle være med til å sette preg på familiens julefeiringen.

Som misjonærer flest, ønsket de å dele litt av julegledden sammen med de nasjonale som bodde rundt dem.

Finn forteller hvordan han på julaften hadde fylt sekker med godsaker, godterier og annet som han la inn i flyet, så tok han noen runder over tretoppene. Herfra kastet han sekkene ut av flyvinduet, og en liten fotballbane ble brukt som landingsplass for dem. Da folk hørte flyet komme, visste de hva som kom til å skje, og de kom løpende. Glade mottagere på bakken fylte opp lommene sine. Familiene, og barna, fikk på denne måten noe ekstra godt til jul.

Finn Røine hadde ofte flyturer mot andre lands

Fortsett. s. 11

Et helt livs erfaringer med troen på Gud:

– Han svikter ikke selv når nøden kommer

**VI MÅ IKKE
MISTE TROEN
PÅ VEKKELS-
ER. JEG TROR AT
DET ER MANGE
MENNESKER SOM
SØKER GUD, SÅ LA
OSS VÆRE FOR-
VENTENDE TIL Å SE
HVA HAN GJØR.**

En kald novemberdag tref-fer vi Inger Marie Jensen hjemme hos seg på Carl Berner plass. Utenfor ligger Trondheimsveien hvor trikk, buss og andre bevege-lige maskiner kjører i vei, der er mye som skjer. – Her har jeg bodd siden jeg var fire år gammel, sier hun. Forundringen stiger til værds. Vi kan ikke ha hørt riktig, og for å forsikre oss om at vi har hørt rett, må vi stille spørsmålet: «Du sa

ikke at du har bodd her siden du var fire år gammel, gjorde du vel?» Inger Marie har humoristisk sans, og hennes varme latter blir lagt merke til. – Joda, her har jeg bodd siden jeg var fire.

I løpet av de siste årene har hun fått problemer med å gå, og har måttet begynne med rullator. Siden hun bor i annen etasje skaper det utfordringer. Nå

har hun fått trappeheis, etter å ventet i et helt år. Hun kan komme seg ut, og gå i menigheten igjen. – Jeg er veldig glad for å kunne komme meg på møter, en stor opplevelse å treffe menigheten igjen. Det har vært mye forbønn for meg, det er jeg veldig takknemlig for, poengterer hun.

Hestetransport
Inger Marie Jensen har

Bevart i Guds nåde
og kjærlighet

JESUS MED PÅ LAGET styrket av Guds kraft

mange år å se tilbake på som en «Carl Berner-beoer». Her har det skjedd mye opp i gjennom årene.

– Jeg ble egentlig født der nede hvor legevakten ligger i dag, men så flyttet vi opp hit, forklarer hun. Hun var ikke gamle jenta den gang.

Hukommelsen hennes er det ingenting å utsette på.

– Å ja, jeg husker godt den dagen vi flyttet hit.

Hun lener seg godt tilbake i stolen, og minnes årene som har gått.

– Denne blokka var den

eneste gårdsplassen som var her den gang, og rett over gata var det en stall. Husker godt at smeden skodde hester der, de ble mye brukt til frakt av brød og andre matvarer. Det var datidens transportmiddel. Trikk var det også da, og den snudde her på Carl Berner plass, for så å gå ned igjen til byen, forklarer hun.

Siden dagen er grå og kald, blir det naturlig å dreie samtalen litt til inn på være og vind.

– Det var mye mer snø før i tiden, og veldig kaldt. Folk

hadde dårlige klær den gang, og eldre fikk ikke hjemmehjelp eller trygghetssalarm som man gjør i dag, erindrer hun.

Jesu gjenkomst

Inger Marie Jensen er vokst opp med Guds Ords forkynnelse. Hun kom fra en kristen familie, og har mye interessant å tenke tilbake på

– Mine foreldre ble kristne ett år etter at jeg ble født. De kom fra kirken, og begynte å gå i Evangeliesalen der de ble døpt. Det var i Oskar Halvorsens tid det, forklarer hun.

Hun vokste opp i pinsebevegelsen, og har sett mange forkynnere komme og gå.

– Jeg glemmer aldri Sverre Kornmo, en sterk og begavet forkynner. Hver pinse hadde vi stevne i menigheten med tre møter, og en gang talte Kornmo om Jesu gjenkomst. Jeg var 10-12 år gammel den gang. På natta drømte jeg, og så på himmelen at Jesus kom tilbake for å hente sine. Jeg tenkte at jeg må være rede å møte Ham, og det har fulgte meg hele livet.

– Jeg vokste jo opp i Evangeliesalen, og har alltid trodd på Jesus. Det har vært helt naturlig for meg, men som 16 åring måtte jeg jo ta et valg, og ble døpt i menigheten.

Haugianere

Inger Marie forklarer litt om familiesituasjonen, og om privilegier som følger den som tror.

Høyre: – Det er et stort privilegium å bli født inn i en familie som tror på Gud, sier Inger Marie.

– Moren min kom fra en bondegård i Trøgstad, alle var pinsevenner, og de ba for meg da jeg ble født. Jeg tror vel egentlig at det er mange som har bedt for meg opp gjennom årene, og forbønn er viktig for et menneske.

– Familien min fra mange år tilbake var opprinnelig haugianere, og jeg husker godt da jeg en gang besøkte mine besteforeldre. Da så jeg det var et brev fra Hans Nilsen Hauge som hang på veggen i glass og ramme. Det gjorde inntrykk.

– Det er et stort privilegium å bli født inn i en familie som tror på Gud. Han hadde nok lagt opp et livsløp og plan med livet mitt, Han har forresten planer med alle oss mennesker, sier hun.

Sykepleierutdanning

Inger Marie følte allerede som barn at hun skulle bli sykepleier, og som 29-åring begynte hun på sykepleierutdanning i Fredrikstad.

– Jeg følte at det ble som et kall for meg for meg. Det var et helt annet syn på det å være sykepleier den gang, og for meg var det som en gjerning som jeg kjente Gud ledet meg inn i.

Krigens dager erindrer hun med stor respekt, og fork-

Fortsett neste side

Over: – Det er forunderlig å se hvordan Gud har vært med hele veien, sier Inger Marie Jensen.

larer at familien hennes ble ikke direkte berørt slik som mange andre.

– Den 9 april husker jeg godt, lyset gikk og vi måtte gå ned i kjelleren med lommelykt. Hele situasjonen var ekkel, og jeg var veldig redd. Min familie ble ikke

kona hans handlet på Samvirkelaget der jeg også kjøpte mine varer. Hun snakket ofte med oss andre, det var helt naturlig for dem å ha kontakt.

– Gerhardsen hadde ingen vakt med seg, han gikk helt aleine. Det hadde ikke gått i dag, i disse dager er de i en mer utsatt posisjon enn den gang.

var akkurat som at det skjedde en indre helbredelse, forteller hun. Dette var i 1981, og Inger Marie har ikke hatt ryggsmerten siden.

– Det er ingenting som er umulig for Gud, understreker Inger Marie Jensen.

Utvikling

I bokhyllen har den tidligere sykepleieren bøker om kroppens funksjoner, pleie og medisiner.

Hun prøver å følge med på hva som skjer i den medisinske verden, og er imponert over hva forskerne finner ut av.

– Det er utrolig hva de får til. Det var mange dødelige sykdommer før i tiden, men nå har de medisiner for det aller meste, mener hun.

– Jeg tenker jo det jeg, at

– Jeg tror det er mange unge mennesker som lever et fint og godt kristenliv, men livet er ikke så lett i dag som det var før i tiden. Det var på mange måter mye enklere. I dag er det mange fristelser og forvirring, derfor er det veldig viktig at man er grepet av Jesus, fastholder hun.

– Da Abraham vandret mot løftes-landet, så står det at på hvert nye sted han kom til, satte han opp et alter. Våre alter er bønnens tjeneste, det skal vi ha i hjemmene våre og i menighetene. Det for viktig at vi tar vare på denne tjenesten.

Inger Marie Jensen har stor tro på Guds hjelpende hånd i hverdagen, da vi trenger Hans bistand og støtte.

«Troen på Gud, og Hans helbredende kraft har fulgt Inger Marie gjennom livet, og hun husker en spesiell hendelse for mange år siden»

berørt av krigen i den forstand, ingen ble fengslet eller noe sånt.

Folkelig kontakt

Hun lar tankene fly, og minnes tilbake til oppbyggingen av området rundt Carl Berners plass.

Nye blokker og leiligheter ble bygget, og om litt oppdaget hun en kjent politiker som bodde rett nede i gata.

– Politikere på den tiden hadde nok en mer folkelig kontakt enn hva man har i dag, mener hun.

– Ofte så jeg Einar Gerhardsen gå inn på trikken uten at det ble gjort noe oppstyr av det, og

Helbredet i ryggen

Troen på Gud, og Hans helbredende kraft har fulgt Inger Marie gjennom livet, hun husker en spesiell hendelse for mange år siden. Hun jobbet på et sykehjem, og hadde forloftet seg på en pasient. En grusom smerte meldte seg i ryggen hennes, og hun fikk en lege til å se på det.

Han så ikke lyst på situasjonen, og mente at hun kom til å slite med ryggsmertene resten av livet. Inger Marie mente imidlertid at der var håp. Ludvig Karlsen hadde teltmøter i nærheten, og på et møte gikk hun frem til forbønn.

– Han ba for meg, og det

den voldsomme utviklingen som vi ser i dag baner vei for antikrist, sier hun i kortheit, uten å gå nærmere inn på det.

Inger Marie tror at vi lever i de siste tider, og Jesu komme kanskje ikke er langt unna.

– Jeg ser frem til den store dagen da jeg skal bli hentet hjem. Vi skal ikke se helt bort fra at vi blir rykket bort fra denne jorden. Derfor er det så viktig at vi er rede til å møte Ham når han kommer.

Stor forvirring

Hun har mange tanker om hva som kan skje i tiden fremover.

– Livet går ikke alltid på skinner for noen av oss, og jeg har også hatt mine kriser og vanskeligheter, men vi kan gå til Gud med våre plager. Han er med i gode og onde dager, Han svikter ikke.

– Hva betyr julebudskapet for deg?

– Det betyr mye at Jesus ble menneske og ble født i en stall. Han kom til denne verden for oss mennesker. Hver eneste dag takker jeg for at Han kom for å ta mine synder mine på seg, og det gjelder hvert eneste menneske på jorden, forklarer Inger Marie Jensen.

Fortsettelse fra s.7

grenser, uten å krysse dem. På en av sine reiser mot Brasil hadde han kjøpt med seg en iskrem-maskin. Sammen med fløte og vanilje laget de iskrem i mengder til eget forbruk i familien, der inne i jungelen. Vi forestiller oss at julestemningen var det ingenting å utsette på.

Hygge og kos

– Var julefeiringen på tradisjonell norsk vis?

Reidun legger fra seg strikkesøyet, og hun trenger ikke lang tenkepause for hva hun har å fortelle.

– Vi prøvde på å skape en så tradisjonell norsk jul som mulig for familien, og siden vi ofte fikk besøk fra andre misjonærer under juledagene, ble vi flere om julefeiringen. Dette skapte både hygge og kos, forklar-

med julesanger.

Rullebane

Flygeren Finn var ofte på farten, og som vi forstår under samtalen så er jungelflygning ikke helt ideelt for en pilot. Her er det ofte rullebaner som ikke er egnet verken for landing eller avgang.

Når han tok av fra rullebanen, begynte ofte usikkerheten for Reidun som sto igjen på bakken. Hva kunne skje underveis?

– Hendte det at du var redd?

– Jeg var ofte redd. Jeg visste at han kunne ta unødige sjanser under flygningen, og det bekymret meg. Rullebanene var ikke av en slik standard som vi er vant til her hjemme, men, det var nok ikke alltid så lett for den som satt bak spakene i

banen med motor og lys på for å belyse banen.

Vi forstår at jungelflygning ikke er noe for hvem som helst.

Reidun, som er jordmor, hadde sine oppgaver. Det er ikke få barn hun har tatt imot i den sør-amerikanske jungelen. Da det er blitt bygget en sykestue, «Reidun Røines Hospital», forteller det at hun har lagt en del spor etter seg i sin misjonstjeneste. Det er Røines sønn, Per-Morten, som har vært prosjektsleder for hospitalet.

Misjonskall

Under avslutningen av samtalen med ekteparet Reidun og Finn Røine, er det naturlig å komme inn på dette som har med misjonskallet å gjøre.

Finn ble frelst som 18-

takt med hverandre, og misjon ble første tema vi snakket om, forklarer hun. Det viste seg at de hadde misjonskall begge to.

Rikt liv

– Hvordan ser dere tilbake på deres gjerning som misjonærer i dag?

– Vi er takknemlig til Gud for at vi fikk være med i misjonsarbeidet, det har vært et rikt liv vi har fått være med på, sier de.

Vi forestiller oss at misjonskallet som de fikk i ungdomsårene, har preget dem begge.

De sa seg villig til å gå inn i et liv for å redde og tjene andre mennesker.

– Det har vært et rikt liv, og vi har opplevd masse med å hjelpe mennesker som ikke hadde noen annen mulighet enn den de kunne få fra oss, poengterer

«Misjonskallet som de fikk i ungdomsårene har dannet dem begge. De var villig til å gå inn i et liv for å tjene og redde andre mennesker»

er hun. Indianerne feiret ikke julaften, men på første juledag begynte deres feiring. De startet gjerne ved midnatt. Allerede tidlig på morgenen var kirkene fulle av mennesker, og musikkgrupper sto klar på plattformen for å begynne

flyet heller, poengterer Reidun.

Vi forstår også at hvis en landing skulle skje for sent på ettermiddagen, kunne det by på store problemer. Hvis banen var mørk, måtte det arrangeres med folk som kom med motorsykler, slik at de kunne stå langs

åring, mens Reidun alltid har vært bevisst i sitt kristenliv.

I unge år fikk hun høre misjonsfortellinger som preget henne.

– Jeg gikk på barneskolen den gang, og en dag kom en kvinnelig misjonær på møte i menigheten på Vestfossen. Der ble det sagt masse om misjonsarbeid, og det begynte å arbeide i mitt indre. Senere, da jeg tok sykepleie-utdannelsen, gikk jeg en dag på møte i Filadelfia i Hønefoss. Der traff jeg Finn for første gang. Vi fikk kon-

Reidun, og understreker støtten de har fått mens de var ute.

– Vi var avhengig at vi fikk støtte hjemmefra, uten en slik støtte fra menigheter kunne ingen reise ut, sier Reidun Røine.

Fra ungdomsårene av har forstanderparet Reidun og Finn tjent Herren slik de har sett hvordan Guds veier har åpnet seg for dem. Deres misjonsgjerning i Amazonas-jungelen har satt sitt preg på dem. Misjonens sak blir de aldri ferdig med, de bærer den med seg i sine hjerter.

Venstre: Reidun og Finn Røine arbeidet i mange år i Amazonas jungel for evangeliets skyld.

Når Bibelen ÅPNER SEG

Kan de ti bud føre oss til frihet!

Vi takker Gunnar Østrem for at vi kan få lov til å bruke stoff fra en av han bøker; «Frihet»

– Det finnes mennesker som bevisst eller ubevisst søker frigjørelse på lovens vei. Vi hører ofte uttrykk som: Jeg gjør så godt jeg kan. Vi gjør rett og skjell for oss, osv. Når vi gjør vårt så må jo Gud gjøre sitt og ta imot oss når vi en gang skal dø. Paulus skriver til menigheten i Efesus, for de hadde også forsøk gjerningenes vei, Ef. 2. 9: «ikke av gjerninger, for at ikke noen skal rose seg.» Og i det 8. vers: «For av nåde er I frelst, ved tro, og det ikke av eder sely, det er Guds gave». Når frelse er en gave, da må vi bare takke og ta i mot. Om vi skal arbeide for en gave, blir det ikke lenger gave, men fortjeneste, men ingen kan bli

fortjent til frelse, det er av nåde. Ingen kan bli frelst ved loven, hvorfor? For loven var ikke gitt til frelse. For var det noen lov som kunne frelse, da hadde ikke Jesus kommet. Hvorfor kom loven når den ikke kan frelse? Det første vi skal merke oss før vi går videre, er at loven opprinnelig ble gitt til jøder. *Salme 147, 19-20; – Han kunngjorde Jakob sitt ord, Israel sine bud og sine lover, så har han ikke gjort mot noe hedningefolk, og lover {det er Guds lover} kjenner de ikke. Halleluja.*

Rom.9.4: -De som er israelitter, de som barnekåret og herligheten og paktene og lovgivnin-

gen og gudstjenesten og løftene tilhører. *Rom. 3. 19: – Loven ble gitt, for at hver munn skulle lukkes, vers 20: «ved loven lærer vi synden å kjenne, Rom. 7,9; «Jeg levde en tid uten lov, men da budet kom, ble synden levende igjen.»* – Det er som å ha et glass med vann som det er rusk i, når vannet er stille, faller rusket til ro på bunnen. Om du tar en skje å rører om, kommer rusker i bevegelse, det blir liv i det, og det blir synlig. Loven er en slik skje. *Gal. 3. 24: «Så er da loven blitt vår luktemester til Kristus, for at vi skulle bli rettferdiggjort av tro.»* Rettferdiggjørelse skjer altså ikke ved loven, men ved troen på Kristus Jesus.

Loven er en «skolemester» til Kristus, og ikke i Kristus. Er loven dårlig når den ikke kunne frelse? Rom. 7, 14; «For vi vet at loven er åndelig», vers 12: «Så er da loven hellig, og budet hellig og rettferdig og godt.» Hvorfor kunne den ikke frelse når den hadde så mange gode egenskaper? Fordi materialet som den har å arbeide med er for dårlig. *Rom. 8, 3: «For det som var umulig for loven, idet den var maktesløs ved kjødet, det gjorde Gud, idet han sendte sin Sønn i syndig kjøds lignelse, og for syndens skyld og fordømte synden i kjødet.»* Det gjorde Gud. Gud

kunne ikke overse loven, da den var rettferdig, men Gud kunne være langmodig mot de som ventet på Messias, fordi Gud så frem til korset.

Loven uttrykker Guds rettferdighet, og loven dømmer til døden dem som synder. «Gud måtte gjøre noe for oss», derfor sendte han Jesus til å dø i vårt sted.

Både gjennom loven og gjennom korset, kan menneskene se at de er syndere. Jesus kom for å frelse syndere. Han døde vår død, han døde for oss, så nå kan vi regne Kristi død som vår død.

Den som synder skal dø, men Jesus syndet ikke, men han døde for meg og tok min plass.

Da regner jeg meg som død med Jesus.

I Gal. 2: 20 står det: «Jeg er korsfestet med Kristus.»

Jesus oppfylte loven for deg og for meg. Så nå er Gud rettferdig, når han rettferdiggjør den som har troen på Jesus Kristus.

– Nå kan vi skjule oss i Kristi død, vi kan gå inn i Jesus og vi kan gjemme oss der.

Som før nevnt, så ble ikke de Gamle Testamentes kristne frelst ved loven, men ved troen på ham som skulle komme.

De visste hva loven krevde av dem, og de husket vel da Gud tordnet fra Sinai. La oss se på hvilken måte Abraham ble frelst.

Rom. 4: 1-3: «Hva skal vi da si at vår far Abraham har oppnådd etter kjødet? For ble Abraham rettfer-

diggjort av gjerninger, da har han noe å rose seg av. Men det har han ikke for Gud; for hva sier Skriften? «Abraham trodde Gud, og det ble regnet ham til rettferdighet.»

Vi har nå sett at de 10 bud ikke kan føre til frihet og frelse et menneske. Det er umulig for et menneske å gjøre seg fri fra loven og dens krav ved egne anstrengelser. Det er bare en vei å bli fri fra loven på, nemlig å dø. Loven har sine rettmessige krav, men det er umulig for et menneske å oppfylle dem, så lovens forbannelse hviler over synderen.

Gal. 3: 13: «Kristus kjøpte oss fri fra lovens forban-

«På samme tid som vi dør, så skjer det noe, vi får nytt liv, og vi blir født på ny»

nelse, idet han ble en forbannelse for oss, for det er skrevet: Forbannet er hver den som henger på et tre.» Kristi forsoning er veien til frihet.

Vi skal nå lese sammen fra *Rom. 7, 1-4: «Eller vet I ikke brødre - jeg taler jo til slike som kjenner loven - at loven hersker over mennesket så lenge det lever?*

Den gifte kvinne er jo ved loven bundet til sin mann så lenge han lever; men dersom mannen dør, er hun løst fra loven som bandt henne til mannen. Derfor skal hun kalles en horkvinne om hun, mens

mannen lever; ekte en annen mann, men dersom mannen dør, er hun fri fra loven, så hun ikke blir en horkvinne om hun ekte en annen mann. Derfor, mine brødre, døde også I fra loven ved Kristi legeme, forat I skulle høre en annen til, ham som er oppstanden fra de døde, så vi kan bære frukt for Gud.»

Her ser vi klart at det må en død til for at vi skal bli fri. La meg klargjøre dette med et eksempel.

I det oppleste avsnitt av Guds ord, møter vi to menn og en kvinne. Den ene mannen er loven og den andre Kristus, og kvinnen er vi. Kvinnen er bundet til loven, slik som vi er bundet i ekteskapet, hun

kan bli fri om loven dør, for om mannen dør, så er kvinnen fri til å ekte en annen, (Kristus). Sannheten er at loven aldri kommer til å dø, for ikke noe av Guds ord skal forgå. Da blir spørsmålet: Hvordan kan kvinnen da bli fri? Svaret må bli at kvinnen må dø, for når kvinnen dør, da dør hun bort fra loven. Da blir kvinnen fri fra loven og dens krav. Det finnes ikke noen lov som dømmer de døde, derfor er døden den vei som fører bort fra loven. Derfor sier Paulus i *Gal. 2: 20: «Jeg er kors-*

festet med Kristus», vi dør sammen med Jesus på korset.

Når vi tror at Jesus døde i vårt sted, at det er din og min død han døde, da godtgjør vi oss av Kristi død, vi regner den som vår. På samme tid som vi dør, så skjer det noe, vi får nytt liv, vi blir født på ny.

Det vil sikkert reise seg et spørsmål: Hva er det som dør? For vi lever jo fremdeles.

Rom. 6,6: «Da vi jo vet dette at vårt gamle menneske ble korsfestet med ham forat synde-legemet skulle bli til intet, så vi ikke mere skal tjene synden»

Det er syndelegemet som dør på korset, det gamle mennesket som har sin forbindelse med den første Adam. Som før nevnt, det fødes et nytt menneske.

Joh. 3, 3: «Jesus svarte og sa til ham: Sannelig, sannelig sier jeg deg: Uten at noen blir født på ny, kan han ikke se Guds rike.»

Det nye menneske som nå er født, er ikke født under loven, men under nåden. Så loven anklager ikke det nye mennesket, for det er født av Gud, og har del i Guddommelig natur.

Loven anklager ikke Gud, og heller ikke det som er født av Gud.

Så alle de som er i Jesus Kristus er fri fra lovens fordømmelse.

Rom. 8, 1: «Så er det da ingen fordømmelse for dem som er i Kristus Jesus.»

Vi må aldri glemme at dette er ved tro den hele

Fortsettelse s. 19

Pinseleder taler om den jødiske befolkningen:

Israel trenger evangeliet

– Det er bare evangeliet som kan frelse, det gjelder også for jødene. Det er ikke noen annet alternativ til frelse.

Det var nåværende pinseleder, Sigmund Kristoffersen, som forkynte dette da han besøkte menigheten på Israels-møte i oktober. Han talte om Guds nåde, og evangeliets budskap som gjelder også for det Israelske folket.

Han fokuserte sitt budskap

på den jødiske befolkningen, hvorvidt de trenger frelse på like linje med andre mennesker.

– Har jødene noe fortrinn, trenger de å bli frelst? Noen sier at misjon i Israel ikke er nødvendig, men hvorfor sier da Jesus: Jeg

Høyre: Jon Brammer ledet møtet.

er veien sannheten og livet.
– Det er ikke frelse i noen annen enn i Jesus, og dette

sier Peter og Johannes foran jødene, forkynte han.

Ingen frelse i loven

Kristoffersen understreket at evangeliet skal forkynnes for jødene som for alle andre mennesker.

– Evangeliet er Guds kraft til frelse for hver som tror. Hvis det er slik at jødene ikke trenger å bli frelst hvorfor begynner Paulus alltid med å nevne jødene? Jesus selv var jøde, og apostlene forkynte blant jødene, forklarte han.

– Det skal forkynnes blant jødene på samme vis som for hedningene. Det er derfor behov for misjonarbeid i Israel, sa han.

Han poengterte at loven ikke kan gi frelse, ingen kan bli rettferdiggjort for Gud gjennom gjerninger. – Ingen blir rettferdiggjort ved å holde loven, det er bare evangeliet som kan gi frelse, ikke loven. Ikke noe menneske blir rettferdiggjort utenom Jesus, og det frelsesverk Han utførte på korset. Vår syndeskyld er betalt, og vår rettferdighet går gjennom Jesus Kristus. Alle har syndet og brutt loven og står utenfor Guds rettferdighet. Hans nåde er nok for oss alle, sa han.

Over: Noen av menighetens trofast musikere deltok med sang.

Antisemittisme

Sigmund Kristoffersen berettet om andre nasjoners press og diskriminering ovenfor det jødiske folket.

– Israel er under et veldig press. Antisemittismen er stadig økende, og man finner alltid på noe negativt om Israel. Jødene har alltid møtt motstand, sa han.

– Vi må velsigne Israel mer enn noen gang før, selv om vi ikke alltid er enig i deres politiske vedtak.

Inngangsport

Han mente at man i dag bør gå nye veier for å nå inn til jødene med evangeliet.

– Jeg tror at handlinger i kjærlighet er viktig ovenfor Israel, det kan være inngangsporten for å nå inn til folket. Da kan vi fortelle at Jesus er veien til Gud.

– Troen kommer av forkynnelsen. Man trenger å høre evangeliet, sa Sigmund Kristoffersen.

Guds Ord virker

Under sin avslutning oppmuntret Kristoffersen med

at evangeliets kraft virker blant det jødiske folket. Han refererte til at det på 1970-tallet vokste opp en messiansk bevegelse i Israel som i dag teller over 300 menigheter.

– Det viser helt klart at det skjer noen blant jødene, det nytter å spre evangeliet. Guds ord virker inn i det jødiske samfunnet, sa han.

Foto: Rune Flækøy

Fra krybben til korset

Se mot himmelen langt i det fjerne,
Der lyser det en Betlehems-stjerne.
Den minner oss om at en frelser er oss født.
Det var den stjernen hyrdene på marken så,
som (viste) ledet de veien til stallen der Jesu-barnet lå.

Det er Jesus, og han alene som er julens budskap,
Da englene åpenbarte seg for hyrdene ute på Betlehems marken,
Var det evangeliet som lød klart.
I dag er det født dere en frelser som er Messias,
Herren i David stad.
Veien for Jesus gikk fra den usle krybben i stallen, til det blodige korset på Golgata
Det han sonet all vår synd og skyld,
Ikke bare våre, men for hele verden.

La oss alle ha rom for Jesus i våre hjerter,
Da blir det Julehøytid med, glede og fred
I våre hjerter.
Jesus sier i Johs. 12:46: – Jeg er kommet som et lys til verden for at hver den som tror på meg ikke skal bli i mørket.

Ønsker der alle i menigheten en velsignet god jul.
Judith

Roy finner støtte og kraft gjennom troen på Gud:

Jesus gir styrke i prøvelser

– Ofte har jeg spurt: «Hvor er du hen Gud?», og jeg har fått svar. Det er ikke som en lysbryter som man skruer på, men for meg har det vært en prosess. Jeg har mange ganger opplevd å bli styrket i troen etter å ha vært i vanskelige perioder.

Det sprudler av Roy Granberg da han forteller om Guds kjærlighet, og all nåde han har fått oppleve gjennom Jesu omsorg. Hans historie handler om seier og nederlag, opp- og nedturer. Han setter ord på det, og forteller gjerne om

det.

– Det er jo slik livet er, sier han.

Vi finner han i møtene på Roven hver fredag, eller i pinsemenigheten på Stovner hvor han egentlig hører hjemme.

Roy er heller ikke noen fremmed i menigheten vår.

Ved flere anledninger har han kommet på besøk, gjerne sammen med Harald Christiansen. Gjennom sin sang og friske vitnesbyrd skjønner vi at han har en opplevelse bak seg som handler om liv og død. Han fant livet, eller for å si det på en annen måte. Livet i Jesus Kristus fant Roy, og oppslukte han.

Konsekvenser

Han kommer opprinnelig fra Årnes, men bor i dag

– Hva betyr julen for deg?

✓ Tjaa, julen er en viktig høytid, der startet det. Jeg blir rørt bare med tanken på at Jesus ble født i blant oss.

– Er snøen viktig for deg i julen?

✓ Hvis det ikke er snø i julehøytiden blir det stusselig. Men det har jo vært bra med snø selv om det varierer litt.

– Hva liker du best som julemiddag?

✓ Den tradisjonelle ribba, med poteter, medisterkaker, og det som hører til.

– Hvor skal du tilbringe julen i år?

✓ Jeg har tre søsken, og vi pleier å være samlet så langt det lar seg gjøre.

på Sørums, en plass han opplever som trygg og koselig, med masse trivelige mennesker rundt seg.

Han vokste opp med kristen forkynnelse på Betania Årnes, og var aktiv med både i søndagsskole og ungdomsarbeid. Sitt åndelige gjennombrudd opplevde han imidlertid som 20-åring, og ble døpt året etter.

– Det skjedde noe stort med meg, noe som har gitt konsekvenser for resten av livet mitt, beretter han, og minnes tilbake da han måtte ta et valg, en bestemmelse om hva han skulle gjøre med livet han hadde foran seg.

Renvasket

Roy tok et bestemt valg for å følge Jesus, han ble frelst og livet fikk en ny verdi.

– Det å bli frelst er en fantastisk opplevelse. Når man får sine synder tilgitt og renses bort vil det bli livets største under for et menneske, opplyser han. – Hele min fortid ble renvasket på grunn av Jesus

forsoningsverk, Han fjernet all min syndeskyld da jeg ba Han om det, forklarer Roy med glød og entusiasme.

Med engasjement uttrykker han hvordan Gud i tillegg gir han kraft for hver dag til å leve kristenlivet.

– Da jeg fikk Åndens kraft og fylde ble livet mitt totalt forvandlet, forklarer Roy. Han beretter om hva som skjedde da Jesus fikk plass i hjertet hans, og fikk Jesu renselse fra synd og

har beholdt varmen i hjertet sitt.

Han ønsker imidlertid ikke å holde sin frelseshistorie for seg selv, men vil så gjerne dele det med andre. Der ligger et ønske i ham om at så mange som mulig av dem han kommer i kontakt med skal få oppleve det samme underet som han selv har erfart.

– Frelsesopplevelsen ga stor glede og fred, og jeg fikk også frimodighet til vitne om hva jeg hadde

tilværelse fylt av bare glede og medgang. Etter å ha vært gift noen år gikk ekteskapet i stykker, de gikk hver sin vei.

Roy tar en tenkepause før han går videre i samtalen. Vi oppfatter at det er et ømt og vanskelig tema vi har kommet inn på.

– Tida flyr veldig fort, sier han lavt med forundring i stemmen.

Han har rukket å bli 56 år gammel, og har tydeligvis massevis av tanker i hodet sitt nå. Vi oppfatter at det ligger noe sårt der i fortiden som han helst ikke vil komme nærmere inn på under samtalen.

Prosess

– Men er det ikke slik at vi som Guds barn bare skal ha det godt da?

Spørsmålet kommer kanskje litt brått på Roy, men måten han i korthet svarer på taler om nøkternhet og livserfaring.

– Vi er da bare mennesker, konkluderer han.

– Ofte har jeg spurt: «Hvor er du hen Gud?», og jeg har fått svar. Det er ikke

– Fellesskapet er veldig viktig i kristenlivet, i Guds forsamling opplever vi at man støtter og hjelper hverandre, og der har jeg funnet enorm styrke

urenhet.

Frimodighet

– Tenk deg, jeg ble en ny skapning i Kristus Jesus, og der er jeg fortsatt. Roy Granbergs stemme er fortsatt full av glede og begeistring etter alle disse årene som en kristen. Han

opplevd med Gud. Den frimodigheten har jeg fortsatt, forklarer han.

Roy fikk sitt åndelig gjennombrudd da han ble frelst og åndsdopt i 1984.

Ikke bare glede

Han opplever likevel ikke kristenlivet som en

Fortsettelse neste side

Fortsettelse fra forrige side

som en lysbryter man skurrer på, men for meg har det vært en prosess. Jeg har mange ganger opplevd å bli styrket i troen etter å ha vært i prøvelser, sier han.

Støtte og hjelp

Roy Granbergs liv har, som de fleste mennesker, gått gjennom kriser-medgang og motgang om hverandre, men gleden har han beholdt.

– Gleden i Kristus har alltid vært der, selv om jeg i perioder har kommet inn i anfektelser eller depresjoner. Frelsesvissheten har jeg også til tider slitt med, men det er noe jeg bare har måttet kjempe meg gjennom, legger han til.

Han ønsker imidlertid å gi en ekstra honnør til mennesker som har stått rundt ham. Der har han funnet støtte og oppmuntring for å komme seg gjennom de vanskelige dagene han har gjennomgått. Han tenker da på menighetsfellesskapet, og ønsker å understreke betydningen av det.

– Fellesskapet er veldig viktig i kristenlivet, i Guds forsamling opplever vi at man støtter og hjelper hverandre, og der har jeg funnet enorm støtte. Jeg vet ikke hvordan det hadde vært med meg i dag hvis jeg ikke hadde hatt menighetens støtte, påpeker Roy.

Overbærenhet

– Det er jo spesielt i krisetider at man har behov for støtte, og det var da jeg fikk oppleve menighetens overbærenhet.

Etter en lang tids samtale om det kristne fellesskap, og dets betydning, er vi enige om at det er store velsignelser gjennom det å ha en menighet.

– Jeg tror ikke at jeg hadde vært der jeg er i dag uten fellesskapet. Når vi er i en menighet vil vi bli kjent med hverandre, og hvis en av medlemmene trenger forbønn, vil de andre samle seg i bønn for vedkommende. Vi styrker hverandre i troen, hvilket

er veldig viktig for en kristen, poengterer Roy.

– Åndens samfunn er en stor hemmelighet, avslutter Roy med, et argument som bare blir liggende der, og gir mange ettertanker.

Styrket

Før vi avslutter samtalen med Roy ønsker vi å vite hans hovedkonklusjon om det å være en kristen.

– Når jeg tenker på livet og vandringen med Jesus så opplever jeg mer og mer styrken av at vi har Gud med oss i hverdagen. Vi tror ikke på hvem som helst, men på Jesus, og Han er med oss både i glede og sorg, sier Roy Granberg

En menighet preget av bønn og innvielse

Menigheten arrangerte også i høsten tradisjonelle bønn- og fasteuken, og ble gjennomført til menighetens styrke og velsignelse. Vi er en forsamling som er preget av bønn, en av de viktigste funksjoner for en Guds menighet.

Gjennom bønnen kan man oppleve Guds nærvær, hjelp og utfrielse, kraft og styrke for hverda-

gen, noe som vi ofte får høre gjennom vitnesbyrd under og etter bønneukens avslutning.

Under bønne- og fasteuken deltok forstander Finn Røine daglig med bibelundervisning. Nye vinklinger og sider i Guds Ord ble belyst gjennom hans undervisning. I tillegg har vi som menighet våre faste bønnemøter hver onsdag,

hvilket styrker menigheten i alle dets funksjoner.

Vi har tro på bønnens makt, og ser frem til å se hva morgendagen har å bringe.

Menighetens bønnemøter er godt besøkt, og bærer preg av forventning og innvielse. «Det ligger noe i luften» er en kommentar som man ofte får høre i den forbindelse.

Fra s. 13

– Kan de ti bud føre oss til frihet? v/ Gunnar Østrem

vei. Vi frelses ved tro, og til tro, for ved tro skal den rettferdige leve. Når vi blir født på ny, får vi Guds kjærlighet i våre hjerter, og på den måten vil vi naturlig oppfylle loven. *Rom. 13, 10: Kjærligheten gjør ikke nesten noe ondt, derfor er kjærligheten lovens oppfyllelse.»*

Alle må gå samme vei, nemlig å dø med Jesus. Alle trenger å bli frelst, for vi er alle syndere. Jesus kom for å frelse syndere. Er du en syndet? Da kan du bli frelst. De friske trenger ikke til lege, men de som er syke. Gud gjør ikke forskjell, men alle må gå samme vei, både rik og fattig. Det er ikke snakk om stor og liten syndet, alle må vi renses i Jesu blod. Du greier ikke å pynte på det gamle menneske så Gud blir fornøyd. Synden sitter ikke i det ytre, men hjertet. Det hjelper ikke å slutte med det ene og det andre, det er ikke det som er frelse.

Det skjer ikke på forbedringens vei. Du kan komme til Jesus som du er. Det blir som mannen som skulle selge huset. Han fikk godt betalt for det, og sa til kona. Nå maler jeg huset slik at det er pent når han skal ta over. Da han som hadde kjøpt huset kom for å ta over, sier han forundret: har dere malt? Det var ikke nødvendig, for huset skal rives. Han

var ikke interessert i huset, men i tomten. - Det er på samme måte med Jesus, han vil ha tomten din.

Hva vil det si å være frigjort fra loven?

La meg bruke et objektivt eksempel: Om du sitter på toget, kan du se et skilt hvor det står «RØKING FORBUDT»

En som røker vil føle at det skiltet taler til ham, men du som ikke røker vil ikke føle noen fordømmelse, du er fri fra det. Subjektivt sett, så kan det være en advarsel til meg om at jeg ikke begynner å røke. - Jesus kom ikke for å oppheve loven, men for å oppfylle den.

Matt. 5, 17: «I må ikke tro at jeg er kommet for å opheve loven eller profetene, jeg er ikke kommet for å opheve, men for å oppfylle.»

Han oppfylte loven for deg og for meg. Alle som er utenfor Kristus, er under lovens forbannelse. De er dømt til evig død. Det er ingen fordømmelse for de som er i Kristus Jesus.

Rom. 10, 4: «For Kristus er lovens ende, til rettferdighet for hver den som tror.»

Vi blir ikke lovløse om vi er fri fra loven. Det er en ny lov som virker i oss som er frelst. Det er kjærlighetens lov, kjærligheten er lovens oppfyllelse.

Bønnens makt

Du mor som ber, gi aldri opp
Gå ned på kne og be igjen
Du vet din bønn, den når dit opp
Hvor engler bor, å be igjen.

Din bønn den rører ved Guds hand
Som strekkes ut mot syndens land
Der dine barn blir kalt av Gud
Du mor som ber, og be igjen.

Du mor som ber blir stundom trett
Din kamp blir hård.
Du gråter lett Men Gud er god.
Han trøster deg Snart får du svar, så be igjen.

Du mor som ber, begynn og takk
Din bønn er hørt av Gud vår Far
Ha tro til Gud, gi Ham din takk
Han sender deg et bønnensvar.

Ukjent forfatter

– Ha tro til Gud

Av Smith Wigglesworth

Vi ønsker å gjengi en av Smith Wigglesworth sine prekener. Han var en engelsk predikant, ofte omtalt som «troens apostel», en av pionerene i pinsens vekkelser som skjedde for et

århundre siden. I fire tiår fulgte spektakulære helbredelser og tusenvis ble omvendt til Gud gjennom hans forkynnelse i mange nasjoner i verden

*«For sannelig sier jeg dere: Den som sier til dette fjellet: Du blir fjernet og kastet i havet; ikke skal tvile i hans hjerte, men skal tro at de tingene som han sier, skal skje; Han skal ha alt hva han sier. Derfor sier jeg dere: Hva dere enn ønsker når dere ber, tro at dere tar imot dem, og dere skal ha dem»
(Markus 11:23, 24)*

Dette er dager hvor vi må styrke vår tro, når vi trenger å kjenne Gud. Gud har laget det slik at de rettfærdige skal leve av tro. Hvilket som helst menneske kan bli forandret ved tro. Jeg vet at Guds ord er tilstrekkelig. Ett ord fra Ham kan endre en hel nasjon. Hans ord er fra evig til evig. Det er gjennom inngangen til dette evige ord, dette uforgjengelige frø, at vi blir født på ny og kommer til denne

fantastiske frelsen. Mennesket kan ikke leve av brød alene, men må leve etter hvert ord som går ut av Guds munn. Dette er troens mat. «Tro kommer ved å høre, og høre ved Guds ord.»

Overalt prøver mennesker å diskreditere Bibelen, og ta fra det mirakuløse. Jeg sier at Gud kan ordne alt. Han kan planlegge for deg, og når Han planlegger, er alt fred for deg. Alle ting er mulig hvis du vil tro.

En predikant sa: «Det var en enkel ting for Jesus å mate folket med fem brød. Brødene var så store i de dager at det var en enkel sak å skjære dem i tusen stykker hver.» Men Han glemte at den ene lille gutten hadde med seg fem brød i lunsjkurven, så de kunne ikke være så store likevel.

Det er ingenting som er umulig for Gud. All umulighet er med oss når vi måler Gud etter begrensningene i vår vantrø.

Vi har en fantastisk Gud, og Hans veier finner vi ikke ut av. Hans nåde og kraft er ubegrensede. Jeg var i Belfast en dag og så en av forsamlingens brødre. Han sa til meg: «Wigglesworth, jeg er urolig. Jeg har hatt mye sorg de siste fem månedene. Jeg hadde en kvinne i min forsamling som alltid kunne be himmelens velsignelse på møtene våre. Hun er gammel kvinne, men hennes tilstedeværelse er alltid en inspirasjon. Men for fem måneder siden falt hun og brakk låret. Legene satte henne inn i en gipsbesetning, og etter fem måneder brakk de rollebesetningen. Men beinene var ikke satt

ordentlig på plass, og så falt hun og brakk låret igjen.»

Han tok meg med til huset hennes, og det lå en kvinne i en seng på høyre side av rommet. Jeg sa til henne:

«Vel, hva med det nå?»

Hun sa: «De har sendt meg uhelbredelig hjem. Legene sier at jeg er så gammel at beinene mine ikke vil leges. Det er ingen ernæring i beinene mine, og de kunne aldri gjøre noe for meg, og de sier at jeg må ligge i sengen resten av livet.»

Jeg sa til henne: «Kan du tro på Gud?»

Hun svarte: «Ja, helt siden jeg hørte at du var kommet til Belfast, er min tro blitt større. Hvis du vil be, vil jeg tro. Jeg vet at det ikke er noen kraft på jorden som kan få benene på låret til å bli leget, men jeg vet at det ikke er noe som er umulig for Gud.

Jeg sa: «Tror du at Han vil møte deg nå?»

Hun svarte: «Det gjør jeg.»

Det er storslått å se mennesker tro på Gud. Gud visste alt om dette beinet, og at det var brukket på to steder. Jeg sa til kvinnen: «Når jeg ber, vil noe skje.» Mannen hennes satt der; han hadde sittet i stolen i fire år og kunne ikke gå et skritt. Han ropte: «Jeg tror ikke. Jeg vil ikke tro. Du vil aldri få meg til å tro.» Jeg sa: «Ok,» og la hendene på kona hans i Herrens Jesu navn. I det øyeblikket hendene ble lagt på henne gikk Guds kraft rett gjennom henne og hun

ropte: «Jeg er helbredet.»

Jeg sa: «Jeg skal ikke hjelpe deg med å reise deg. Gud vil gjøre alt.»

Hun reiste seg og gikk opp og ned i rommet og priste Gud.

Den gamle mannen var overrasket over hva som hadde skjedd med kona, og han ropte: «Få meg til å gå, få meg til å gå.»

Jeg sa til ham: «Du gamle synder, omvend deg.»

Han ropte: «Herre, du vet at jeg aldri mente det jeg

*«Det kan være bare
en liten ting som kom inn i
deres hjerter for
mange år siden, og deres tro
har blitt lammet siden
den gang»*

sa. Du vet at jeg tror.»

Jeg tror ikke han mente det han sa; uansett var Herren full av medfølelse. Hvis han markerte syndene våre, hvor ville da noen av oss være? Hvis vi vil oppfylle betingelsene, vil Gud alltid møte oss. Hvis vi tror, da er alle ting mulig. Jeg la hendene på ham og kraften gikk rett gjennom den gamle mannens kropp; og bena fikk for første gang på fire år kraft til å bære kroppen sin, og han gikk opp og ned og inn og ut. Han sa: «O, hvilke store ting Gud har gjort for oss i natt!»

«Hva du måtte ønske, når du ber om, tro at du mottar dem, og du skal få dem.»

Ønske mot Gud, så vil du ha ønsker fra Gud; og Han vil møte deg på linje med disse ønskene når du strekker deg ut i enkel tro.

Trodde du før du ble frelst? Så mange mennesker vil bli frelst, men de vil føle seg frelst først. Det var aldri en mann som følte seg frelst før han trodde. Guds plan er alltid dette, hvis du vil tro, skal du se Guds herlighet. Jeg tror at Gud ønsker å bringe oss alle til et bestemt sted med

urokkelig tro og tillit til seg selv.

Jesus bruker figuren av et fjell. Hvorfor sier han et fjell? For hvis tro kan fjerne et fjell, kan det fjerne hva som helst. Guds plan er så fantastisk at hvis du bare vil tro, er alle ting mulig.

Det er en spesiell frase som jeg vil lede oppmerksomheten til, «og skal ikke tvile i sitt hjerte.» Hjertet er hovedsaken.

Se den unge mannen og den unge kvinnen. De har forelsket seg ved første blick. Om kort tid er det en dyp kjærlighet, en sterk hjertekjærlighet, den ene mot den andre. Hva er et

hjerte av kjærlighet? Et hjerte av tro. Tro og kjærlighet smelter hverandre.

I et mål som den unge mannen og den unge kvinnen elsker hverandre er de sanne. Den ene kan dra til nord og den andre mot sør, men på grunn av deres kjærlighet vil de være tro mot hverandre.

Det er det samme når det er en dyp kjærlighet i hjertet til Herren Jesus Kristus. I dette nye livet som Gud har brakt oss til, forteller Paulus at vi er blitt døde for loven ved Kristi legeme, at vi skulle være gift med en annen, også med ham som er oppreist fra de døde. Gud bringer oss inn på et sted med perfekt kjærlighet og perfekt tro. En mann som er født av Gud blir ført inn i en indre kjærlighet, en lojalitet til Herren Jesus, som utsletter fra alt urent.

Du ser en manns og kvinners renhet når det er en dyp naturlig kjærlighet mellom dem. Jeg sier at i den grad en mann har tro på Jesus, er han ren. Han som tror på at Jesus er Kristus, overvinne verden. Det er en tro som fungerer av kjærlighet.

Akkurat som vi har hjertefellesskap med vår Herre, kan vår tro ikke skremmes. Vi kan ikke tvile i våre hjerter. Når vi fortsetter med Gud, kommer det en fantastisk forening, en formidling av hans liv og natur.

Fortsettelse neste side

Når vi leser hans ord og tror løftene som han så nådig har gitt oss, blir vi deltagere i hans essens og liv. Herren er gjort oss til en brudgom, og vi er hans brud. Hans ord til oss er ånd og liv, forvandler oss og endrer oss, bortviser det som bør endres, og bringer inn det som er guddommelig.

Det er umulig å forstå Guds kjærlighet slik vi tenker på naturlige måter. Vi må ha åpenbaringen fra Guds Ånd. Gud gir, og den som spør, tar imot. Gud er villig til å gi oss alle ting som gjelder liv og guds-frykt.

Å, det var Guds kjærlighet som brakte oss Jesus, og det er den samme kjærligheten som hjelper deg og meg til å tro. I all svakhet vil Gud være din styrke. Du som trenger hans berøring, husk at han elsker deg.

Da jeg var i Sveits, arbeidet Herren i sin store nåde, og helbredet mange av menneskene der. Jeg bodde hos broder Reuss fra Goldiwil, og to politimenn ble sendt for å arrestere meg. Tiltalen var at jeg helbredet folket uten lisens.

Reuss sa til dem: «Jeg beklager at han ikke er her akkurat nå. Han holder et møte omtrent to mil unna, men før du arresterer ham, la meg vise dere noe.»

Broder Reuss tok disse to politimennene ned til en av de nedre delene av et bestemt distrikt, til et hus som de var kjent med. De hadde ofte dratt til det

stedet for å arrestere en bestemt kvinne som gjen-tatte ganger ble satt i fengselet på grunn av kon-tinuerlig å være engasjert i berusede slagsmål.

Han tok dem med til denne kvinnen og sa til dem:

«Dette er en av de mange tilfeller av velsignelse som har kommet gjennom tjen-esten til mannen du har kommet for å arrestere.

Denne kvinnen kom til vårt møte i beruset tilstand. Kroppen hennes var øde-lagt, for hun ble brutt på to steder. Mens hun var full, la evangelisten hendene på henne og ba Gud om å hel-brede henne og frelse henne.»

Kvinnen sluttet seg til, «Ja, og Gud reddet meg, og jeg har ikke smakt på en dråpe siden.»

Politimennene hadde en arrestordre for arrestasjo-nen min, men de sa med avsky: «La legene gjøre denne typen ting.» De snudde seg og gikk bort, og det var det siste vi hørte om dem.

Vi har en Jesus som hel-breder ødelagte, som lar fangene gå fri, som redder det aller verste. Tør du, snur dette herlige Guds-evangeliet for ånd, sjel og kropp? Tør du å vise forakt for denne nåden? Dette evangeliet bringer frihet, bringer sjeler ut av trell-dom, og gir perfekt helse til kroppen. Dette er evan-geliet om en hel frelse.

Lytt igjen til dette ordet om ham som forlot æren for å gi oss denne store frelsen, «Sannelig sier jeg dere: Den som sier til dette fjellet: Fjern deg ... han skal få det han ber om.»

Overhodet!

Jeg er klar over at Gud aldri kan velsigne oss i ret-ning av å være hardhjert-ede, kritiske eller util-givende. Dette vil hindre troen raskere enn noe annet.

Jeg husker at jeg var på et møte der det var noen mennesker som var søk-ende etter renselse og Åndens dåp.

Det var en mann med røde øyne som gråt bittert. Han sa til meg: «Jeg må forlate det. Det er ikke bra at jeg blir uten at jeg forandrer ting. Jeg har skrevet et brev til min svoger og fylt det med harde ord, og dette må først rettes opp.»

Han dro hjem og sa til kona: «Jeg skal skrive et brev til broren din og be ham tilgi meg for at jeg har skrevet til ham slik jeg

gjorde.»

Han skrev brevet og kom tilbake på møte, og straks fylte Gud ham med Ånden.

Jeg tror det er veldig mange mennesker som vil bli helbredet, men de har ting i hjertene sine som må ryddes opp i. La disse tin-gene gå. Tilgi, og Herren vil tilgi deg. Det er mange gode mennesker, men-nesker som betyr godt, men de har ikke makt til å gjøre noe for Gud. Det kan være bare en liten ting som kom inn i deres hjerter for mange år siden, og deres tro har blitt lammet siden den gang.

Ta med alt i lyset, og Gud vil fjerne det hvis du vil la ham gjøre det. La Kristi dyrebare blod rense for all synd. Hvis du bare vil tro, vil Gud møte.

En gate i fornyelse

Nordregate har gjennomgått en fornyelse. Menighetens nærmeste nabobygninger er revet ned, og et nytt bygg er reist. Med forretningslokaler i første etasje, og lei-ligheter i etasjene over, skaper dette et nytt inntrykk av gaten. Dette preger også bygget til menigheten vår.

Slik som vi ser det i dag, det ligger vakkert til, og menighetens arkitektoniske utseende og design kommer frem mer enn noen gang før. Vi gleder oss over Nordregates nye utseende.

Foto: Rune Flæløy

Kveld i advent

Fra mørket bak skogen i øst
kommer natta luskende med månen.
Som en lurvet ulv
med et utblødd hjerte i kjeften.

Nordavinden hujer hatsk
og svolker himmelen
med svart bjørkeris,
mens barfrosken nester att tjenna
med nåler av is.

Hvor innerlig busserullfattig
en kjenner seg slik en kveld!
Nordavinden er min slektning,
og jeg kaller stjernene
Guds jåleri.

Hans Børli

Forstanderparet med et fornyet kall

I høst fikk forstanderparet Reidun og Finn Røine en forespørsel fra menigheten om de kunne fortsette som forstanderpar.

Røine var villig dersom menigheten ønsket det slik.
På menighetsmøte ble det vist stor glede for det, og avstemming ga et

enstemmig «ja».
Vi gleder oss over det.

Julehilsen fra sone 6.

Siste sonetreff hadde vi en fin samling.
Vi har begynt i romerbrevet. I kapittel 1 står det mye om hvordan det også er i dag.
«De byttet bort Guds sannhet mot løgnen og æret og dyrket skapningen framfor Skaperen».
Vi forstår at vi lever i en alvorlig tid og at brudens bortrykkelse vil skje i nærmeste framtid.

Advents-, jule- og nyttårs-hilsen;
«Frykt ikke! Jeg har gjenløst deg, kalt deg ved navn, du er min» Es. 43,1.
Fra krybben til korset, gikk veien for deg, slik åpnet du porten til himmelen for meg. Velsign oss, vær med oss, gi lys på vår vei, så alle kan samles i himmelen hos deg!

Vi ønsker alle i menigheten en velsignet, god julehøytid og et fredfullt godt nytt år 2020.
Tankene våre går spesielt til den som p.g.a. helse, alder eller andre grunner ikke kan komme til møtene.
Vi ber for deg!

*Varm Hilsen fra
Elisabeth og Jon
(Soneledere)*

Torsdagsmøte og besøk fra Varna Evangeliesenter: Blir aldri den samme som før

«Takk for Golgata, jeg blir aldri mer den samme», det var tonene som lød under møtet da en gruppe beboere fra Varna Evangeliesenter kom på besøk til menigheten en kveld i september. Det var et 20-talls beboere som var under rehabiliter-

Under: Inge Evensen sammen med beboere fra Varna Evangeliesenter.

ing. De har kommet fra en belastet fortid med alkoholmisbruk, rus og fornærmelse, og nå kom de for å fortelle om hvordan Gud har møtt dem, og satt dem fri fra rusen. Det var evangelist Inge Evensen som ledet gruppen. Han har selv vært narkoman, men har fått oppleve Jesu inngrep i livet sitt. Gjennom mange år har han nå arbeidet for

Evangeliesenteret. Evensen var hovedtaler, og fortalte om hvordan Gud kom inn i livet hans, og ga ham håp og fremtid. – Jeg vil aldri mer bli den samme som jeg var den gang, sa han, og berettet om hvordan han møtte Gud, og fikk et nytt liv.

Nytt liv

– Der gikk jeg i sus og dus, og så kommer Jesus og blåser liv i meg. Jeg følte meg rein og fri, noe nytt hadde skjedd i livet mitt, og jeg var kommet inn på himmelveien, sa han. Han tok utgangspunkt fra profeten Esekiel 37 der det blir fortalt om hvordan profeten ble ført ned i dalen. Den var full av ben som lå

Til høyre: – Der gikk jeg i sus og dus, og så kommer Jesus og blåser liv i meg, sa Inge Evensen.

strødd i store mengder utover.

Esek. 37:3-5 «Han sa til meg: Menneskesønn! Skal disse benene bli levende? Jeg svarte: Herre Herre, du vet det! Da sa han til meg: Profeter om disse benene og si til dem: Dere tørre ben, hør Herrens ord! Så sier Herren Herren til disse benene: Se, jeg lar det komme ånd i dere, og dere skal bli levende».

Evensen påpekte at Gud hadde en plan for livet hans, men han selv måtte ta imot frelsen, og bli født på ny. Han måtte bevisst si «ja» til Jesus, ingen andre kunne gjøre det i hans

sted.

– Lenge før jeg ble født visste Gud om meg, og Han hadde sine planer med livet mitt.

Tomhet

– Herren ønsket at jeg skulle ha et liv, og det var et savn for meg. Alt blir bare tomhet hvis vi ikke slipper Guds frelse og kraft inn i livet vårt, sa Inge Evensen.

– Det er viktig at vi sier et «ja» til Jesus, uten Han blir det aldri noe greie på det. Dessuten, den som vil til Himmelen har ingen annen vei å gå. Uten at Jesus kommer inn i livet ditt vil du aldri oppleve Himmels herlighet. Jesus er veien, sannheten og livet. Ingen kommer til Faderen uten ved Ham, sa Evensen.
– Han blåser liv, og skaper noe nytt i oss idet vi sier «ja» til Ham.

– Du skal være lik et tre plantet ved rennende bekker. Når Guds Ånd kommer i oss, da kjenner vi at det begynner å bli liv.

Den som har tatt imot Jesus har kommet inn i et fantastisk liv. Han er der sammen med oss, og vi kan få kjenne at Han gir ny kraft og styrke for hver dag. Vi har en stor Gud som bryr seg om oss. sa Inge Evensen.

Vond bakgrunn

Gjennom vitnesbyrd fra noen av de andre fra Varna fortelles det om en vond bakgrunn med både alkohol, misbruk og stoff. Felles for dem alle var at de ble satt fri fra rusen, gjennom Han som kan sette et menneske i frihet, Jesus Kristus.

Terje på 62 år var en av dem som har opplevd Guds inngrep.
– Jeg har gått på kjøret og levd mange år her i Oslo. Da jeg kom inn på Evangeliesenteret ble jeg møtt med stor kjærlighet, og det resulterte i at jeg ga livet mitt til Gud, sa Terje som i dag er elev på Varna Bibelskole.

Inge ble leget etter hjertesvikt

Det er ingen tvil om at det er skjedd noe mirakuløst i forkynner Inge Evensens liv. Etter at hjertet hans begynte å svike så det mørkt ut for helsen hans. En gradvis forbedring har funnet sted.

– Det var en kritisk situasjon jeg befant meg i, uttrykker Inge.
– Siden hjertekapasiteten var bare på seks-til ti prosent av hva det skulle yte, så det mørkt ut. Det var ikke noe infarkt, men rett og slett det at hjertet sluttet å arbeide, sier Inge som i dag er i delvis arbeid igjen i Evangeliesenteret.

Vann i lungene

Problemer i andre organer i kroppen hadde også meldt seg.
– Lungene mine var blitt fulle av vann, og måtte tappes hver dag, så det var en ganske trist situasjon å befinne seg i,

sier Inge.

– *Det ble sagt at du trengte et nytt hjerte?*
– Jeg lå på Rikshospitalet i tre og en halv måned, og legene kunne ikke gjøre noe med meg. De mente at hjertetransplantasjon var nødvendig i mitt tilfelle, og jeg lå der og ventet, sier han.

Gradvis forbedring

Så begynte det litt etter litt å skje forbedringer med Inge. Hjertet begynte gradvis å slå mer normalt, og legene fant ut at han kunne reise hjem.
Han opplevde en gradvis forbedring, og for ett års tid siden kunne han begynne å gå litt ute.

– Gud er trofast, bønnens vei virker, sier han,

Inge Evensen har vært mye bedt for i menigheten vår, og resultatet minner oss om at det nytter å be til Gud når vanskeligheter melder seg.

Det som ingenting er, det utvelger Gud seg:

Fra torner til helligdom

– Jeg blir stadig forundret over å se hvordan Gud velger ut, utrunder og tar i bruk det som er forkastet av mennesker. Dette ser vi mange eksempler på.

Det var Jon Erling Henriksen som sa dette under sin tale da han besøkte menigheten i høst. Han poengterte akasietreet, en tornebusk som trives best ute i øde-
marken, og volder både smerte og forargelse med sine torner. Den som kommer den for nær vil merke treets stikkende smerte og sveie.

Det er et tre som folk helst prøver å unngå, men som Gud tar i bruk, og gjør det

til noe godt og velsignet.

– Det er noen irriterende vekster som man ofte stikker seg på når man kommer for nær. Vi møter tornebusken etter syndefallet, da kom det torner og tistler, sa Henriksen.

Gud omskaper

Han trakk paralleller mellom tornebusken og menneskets natur, og forklarte hvordan Gud tok den i bruk.

– Han utvalgte mennesker

som hadde kunstnerånd til å utforme tornebusken for at den skulle kunne brukes, både til utsmykking og bruk i Tabernaklet.

– Akasietreet ble brukt flere steder i Tabernaklet, til og med arken var gjort av akasie, forklarte han.

– Det som før var et forargelsens tre, forkastet av mennesker, ble formet og bearbeidet til noe vakkert, sa Henriksen.

Han fremstilte Jesus som den himmelske kunstneren som former og omskaper mennesket, vi som var som en tornebusk, blir omskapt til et redskap for

Over: Sammen med Bay Berntsen på violin spilte Henriksen musikalske stykker på flygelet.

Gud.

Flammende ild

Henriksen begynte i sin tale med fortellingen om Moses da han gikk rundt i ødemarken.

– Vi kjenner tornebusken allerede fra den gang da Moses vandret rundt i ørkenen, og han så en tornebusk som var i lys lue. Den brant, men den brant ikke opp. Da han gikk bort for å se ble han svært forundret. En Herrens engel åpenbarte seg for han i en flammende ild, og Gud talte til han.

– Jeg er din fars Gud, Abrahams Gud, Isaks Gud og Jakobs Gud. Da skjulte Moses sitt ansikt, for han fryktet for å se Gud. Og Herren sa: Jeg har så visst sett mitt folks nød i Egypt. Jeg har hørt deres klagerop over slavefogdene, og jeg vet hva de lider. Nå er jeg steget ned for å befri dem fra egypternes hånd. Jeg skal føre dem opp fra dette landet til et godt og vidstrakt land, et land som flyter med melk og honning.

Forundret

Han fortalte om torneb-

uskens egenskaper.

– Det som er så spesielt med tornebusken er at den har et rotsystem som vokser mange meter ned. Noen påstår 30 meter, andre 80 meter ned i bakken, og treet er veldig holdbart, motstandsdyktig mot insekter, sa han.

– Så blir jeg forundret hvilken Gud vi har, når Han

Venstre: Kristin Høimyr innledet møtet med Guds Ord.

og umulig, det tar Gud ut og former det slik som Han har tenkt, sa han.

– Da Jesus døde på korset, ble tornebusken tatt i bruk. De flettet en krone av torner- symbolet på synden ble presset ned på hans hode. Så tok Han all verdens synd på seg, og det ble en gjenopprettelse for den falne slekt.

– Det som synden hadde medført, ble gjenopprettet på korset. Han tok alt på seg, og gjennom Hans død har vi blitt gjeldfrie. Synden er sonet, gjelden vår er slettet ut. Jesus gjenopprettet det som synden har fått i stand. Vi var uten håp i denne verden, men nå, ved Jesus Kristus, har vi fått liv og håp.

Daids falne hytte

– Han skal gjøre livet vårt til en lovsang, Han skal bygge opp Daids falne hytte, for det som ikke var noe, det gjorde Gud til noe, sa Jon Erling Henriksen.

Henriksen tok hånd om flygelet sammen med Bay Berntsen, fra Nesodden, på fiolin.

Kristin Høimyr innledet med Guds Ord.

Det var Aud Årnes som ledet møtet.

«Det som synden hadde medført, ble gjenopprettet på korset. Jesus tok alt på seg, og gjennom Hans død har vi blitt gjeldfrie»

velger å ta den ensomme mannen i ørkenen, setter fyr på tornebusken, tar ut denne forbannelsens busk, og taler ut sitt budskap gjennom den, sa Jon Erling Henriksen.

Sviende tornebusk

Han ønsket i sitt budskap å få frem hvordan Gud ofte velger ut og bruker det som blir forkastet av mennesker.

– Det som blir foraktet av mennesker, det utvelger Gud seg. Han bearbeider emnet og lar det gjennomgå en forvan-

Til høyre: Noen av menighetens velvillige musikere deltok med sin sang.

Guds nåde

– Vi er blitt valgt ut, ikke på grunn av vår egen dyktighet, men bare ved Hans nåde. Vi var et vanskelig folk, men Han forvandlet oss. Det som ser vanskelig

Menighetstur til Guriset

Fotos:
Geir Engebretsen

Menighetens tradisjonelle tur til fjells ble gjennomført til stor glede og begeistring.

Vi gjennomførte turen som vanlig i slutten av august, en tid som viser seg å passe godt. Høstfargene har begynt å komme frem, og luften man får til fjells på den tiden er god både for kropp og sjel.

Andakt med Guds Ord hører naturlig til et slikt arrangement, med mye sang og vit-

nesbyrd vil det åndelige fellesskapet merkes som både varmt og godt.

Turer ut i terrenget ble arrangert gjennom å gå ut i terrenget hvor man fikk

anledning til å nyte luft og utsikt.

I år ble det også arrangert kunnskaps-konkurranse ute i naturen.

Turen ble gjennomført sammen med Saron Grorud, og den ga mersmak. Etter planen vil det også neste år, på samme til bli arrangert en lignende fjelltur.

En sangkveld med varme, men alvorlige toner:

– Vi må lytte til hyrdens røst

– Tiden vi lever i har mange forførende røster, derfor vi må ta oss anledning til å lytte til hva Den Hellige Ånds røst har å fortelle oss. Vi må ikke glemme at fårehyrden ønsker kontakt med sin hjord.

Det var Knut Johansen som forkynte dette en torsdagskveld da han sammen med et team fra Hurum besøkte menigheten.

Han tok utgangspunkt fra Johannes Evangelium der vi leser at Jesus er den gode hyrde, og Han er døren for fårene.

– Da kvelden kom skulle hyrden lede fårene inn i innhegningen, og det var en dør som de kunne gå

gjennom. Jesus sier at Han er døren, det er bare én dør å gå igjennom for å bli frelst, sa Johansen.

Egen opplevelse

– Han er den gode hyrde, og Han kaller sine får ved navn, sa Knut Johansen. Han fortalte litt om sin egen opplevelse da han ble frelst.

– Det var en kald vinterkveld for mange år

siden da jeg var på et evangelisk møte i Drammen. Jeg hadde ikke vært på et slikt møte før, og jeg gikk frem for å bli bedt for, sa Knut.

Budskapet hadde talt til han, og nå måtte han ta et endelig valg.

– Selv mente jeg at jeg hadde en god fremtid foran meg, men nå hadde det kommet noe annet inn i livet mitt som var mye viktigere enn fotballen som var min store lidenskap. Jeg valgte da å følge Jesus, sa Knut Johansen.

Den enkelte

Han understreket nød-

Alle bilder: Gruppen fra Hurum sang gamle sanger som forsamlingen satte stor pris på.

vendigheten for å ta et personlig standpunkt.

– Hvis man ikke får en personlig opplevelse med Jesus hjelper det ikke, sa han.

Han fortsatte sin tale om Jesus som fårenes hyrde:

– Hyrden hadde et eget

rop for hvert enkelt av fårene. Det var ikke det samme ropet for hele flokken, men forskjellig for hver av dem, og slik er Jesus også. Han taler forskjellig til den enkelte av oss, sa han.

Johansen fortsatte sin tale

med å understreke om Guds stemme til oss.

– Den hellige Ånd taler til oss, og vi skal lytte til hva Han har å fortelle oss.

– Vi lever i en tid da det er mye støy rundt oss og mange røster, og vi må prioritere og ta oss tid til å lytte til Hans røst, sa Knut Johansen.

Gamle sanger

Møtet var preget av mye sang og musikk, toner som slo an i vår forsamling. Gjennom sang og vitnes-

byrd sang de seg inn i hjertene på dem som hadde møtt opp. Gamle sanger som man ikke hører så ofte i dag tonet frem.

– Folk er hungrige etter søndagsskolesangene som ble sunget mye før i tiden.

– Vi synger de gamle gode leversangene, det er blandt de gamle sangskattene som vi ønsker å ta vare på, sa Knut Johansen som ledet an i gruppen.

Menighetens høsttakkefest: Gud skal ha æren

Årets høsttakkefest ble arrangert i begynnelsen av oktober, og vi opplevde et godt frem-møte.

Jon Brammer talte, og refererte til 5 Mosebok der Moses advarer Israels folk mot å ikke glemme Gud når det går godt i livet.

– Det er en fare for oss

alle at vi skal glemme Gud når vi har det godt.

– Dommen kommer, men ikke for oss, for vi skal hjem til Herren. Han har tatt vår dom og straff på seg, og vi går fri. Han betalte vår syndeskyld, og vi er blitt renvasket på grunn av Jesu frelsesverk på Golgata kors. Vi har

ingenting å frykte, og der ligger en fin fremtid foran oss, sa han.

Brammer kom med en appell, en befaling som Jesus selv ga sine disipler.

– Vi har fått et oppdrag, det er å gå ut og forkynne evangeliet videre til en døende verden.

Jon Brammer avsluttet ved å referere til sangen: «Tell velsignelsene Gud har gjort»

Møtet ble ledet av Per Aril Skaanes

Bilder viser feststemning i menighetens underetasje.

Jubilanter overstått

VI GRATULERER:

50 år

☐ Kay Stalvik
12.08

☐ Vidar Skotteberg
18.08

☐ Anne Sandem Eklund
22.10

☐ Mette Steiner
17.12

☐ Erling Møgster
15.12

☐ Trond Elvheim
05.12

60 år

☐ Borge Johannes
Andersen
25.08

☐ Terje Ingebrethsen
26.09

☐ Harald Nyrud
10.11

☐ Lasse Aamelfot
28.07

☐ Roger Johansen
01.07

70år

☐ Mads Videbæk
Danielsen
02.09

☐ Elisabeth Dorph
03.09

75år

☐ Mary Sofie Bjørnbekk
19.08

80 år

☐ Eleanor Rørstad
25.08

85 år

☐ Randi Perdy Urkedal
17.12

☐ Daniel Langeid
23.09

90 år

☐ Karine Berger
25.07

☐ Mary Clemetsen
21.12

☐ Anne Marie Hansen
22.09

95 år

☐ Trygve Skumlien
12.11

☐ Anna Ringstad
02.09

Jubilanter fremover

50 år

☐ Ponnthurai
Ponneswaran
10.01

☐ Steinar Bakos
30.01

☐ Elisabeth Kristensen
13.02

☐ Kamalathevy
Saddanathan
06.03

☐ Jan Erik Brandsrød
01.02

☐ Jan Inge Lerheim
26.03

60 år

☐ Gerd Halvorsen
16.02

☐ Ole Arne Indsetviken
27.02

☐ Sri Jayanthini
Kaneshalingam
24.03

☐ Glenn Arvid Grefstad
12.03

70 år

☐ Åge Johnny Tillgren
26.01

☐ Kari Aasen Berg
23.02

☐ Marion Bergmann
03.03

75 år

☐ Eilef Solstad
31.01

85 år

☐ Fransisca Rosa
Delgado
31.01

90 år

☐ Solveig Karlsen
01.02

☐ Gunnhild Løken
07.03

Takk

☐ Takk til alle som bad
for meg under sykdom
jan/febr.

Masse takk!
Randi Urkedal

☐ Kjære venner i
Evangeliesalen Berøa
Tusen takk for nydelige
blomster og besøk av
Björg Snefrid og Judit i
anledning min 90 års dag.
Takk også for hyggelige
hilsener fra Finn og Jon.
Gud velsigne dere alle.

Hilsen
Karine Berger

☐ Tusen takk for blom-
sterhilsen jeg fikk fra
menigheten på min 75 års
dag.

Vennlig hilsen
Anne Lise Nygaard

Minneord

☐ Elly Mikkelsen døde
31.05-2019 etter flere års
sykdom.
Hun ble født i Tana 11.06-
1944, flyttet etter hvert til
Sandefjord. Flyttet deretter
til Oslo hvor hun ble
medlem i Berøa i 1997.
Hun var medlem i
musikken, flink kokke,
gjestfri og hjelpsom, og
gjorde en kjempegod
innsats i kafeen.
Takk for alle gode minner!
Vi lyser fred over Ellys
minne.
Björg Snefrid Fjell

☐ Else Marie Paasche
født 13.06-1935, fikk
hjemlov 04.07-2019
Bisettelsen fant sted i
Furusethjemmets kapell
17.07- 2019

☐ Grethe Svendsen født
15.02-1947 fikk hjemlov
27.07- 2019. Hun ble
begravet fra Østre
Gravlund Lille kapell 08.08-
2019

☐ Ole J. Ruud
1. juli 1928 – 24. 08.2019.
Et mangeårig
medlem av vår
menighet har
fått hjemlov.
Ole ble født i
Nord- Odal.

Marie og Johan Ruud var
hans foreldre. Han var
nummer 5 av ni søsken.
I dette hjemme blev
grunnlaget lagt for det som
siden skulle bli hans vei i
livet. Troen på Jesus som
det grunnleggende og vik-
tigste.

Han reiste som 16- åring til

Oslo for å finne seg arbeide, og begynte ved Norsk Folkemuseum på Bygdøy, med restaurering og vedlikehold av gamle hus. Ole fant sin faste plass i menigheten Evangeliesalen, og i mars 1943 ble han døpt og tillagt menigheten her. Der traff han Edit Andresen som ble hans hustru og livsledsager gjennom mange år.

De fikk to barn, Odd som ble født i 1949 og Toril i 1952. Familien bosatte seg i Fagerheims gate i Oslo, som ble deres første hjem.

Ole var arbeidsom og flitig. I perioden 1956-1958 dro han rett i fra arbeidsplassen på Lund og Braastad til Bøler, hvor han var med i selvbyggerlaget for å bygge ny bolig til familien. Den 11. Februar 1958 stod boligen ferdig til stor glede for hele familien på fire.

Ole var en friluftsmann. I Guds natur fant han roen og gleden som han delte med hele familien. Derfor blev det mange turer både i Østmarka men også til hytta i Odalen hvor de virkelig kunne slappe av og kose seg med fiske, bærplukking og bading.

Hjemme i Oslo gjorde han en helhjertet innsats i menighet og for Guds rike. Som den allsidige mann han var, ble han til stor velsignelse for menigheten Evangeliesalen. Ole og Edit hadde sitt faste tilhold i menigheten og støttet hverandre i dette arbeide. Ole var med i menighetsmusikken i mange år, søndagsskolebestyrer i over 20 år. Han og Edit var med i hornorkester- gruppa og støtte- gruppa som var

med og samlet inn penger til mange prosjekter i menighetens arbeide. Ole og Edit var med på sommerleirene på Oven, noe de likte svært godt. Der fikk de virkelig utfolde seg sammen med barna og de unge i lek og alvor, og mange opplevde å ta et valg for livet på disse leirene, noe de gledet seg stort over.

Ole ble også med i eldsterådet i menigheten og var en klok og sindig mann med åndelig innsikt som vi kunne nyte godt av som forstandere og ledere. I 2004 fikk hans kjære hustru og livsledsager Edit gjennom 56 år hjemlov. Nå ble det en tung periode for Ole, de hadde jo levd sammen om så mangt, både med barna, barnebarna og i menigheten. Etter noen år alene traff han Asta som blev hans hustru, og sammen fant de sin plass i menigheten. De fikk elleve gode år sammen, og i de årene blomstret Ole opp igjen.

Helt til det siste var Ole trofast mot den Herre Jesus som han fant i sin ungdom og som var med og ledet han igjennom livet.

Den 22. august fikk han en kraftig hjerneblødning og den 24. august sovnet han stille og fredfullt inn med Asta, Toril og Tor ved sin side.

En ektemann, far, svigerfar, bestefar og oldefar hadde fått hjemlov.

Som menighet takker vi Gud og den Herre Jesus for hva han fikk bety for menigheten

Evangeliesalen gjennom mange år, og senere Evangeliesalen Berøa. Vi lyser fred over Ole J. Ruuds gode minne. Tidligere forstander

Thorstein Grotbæk forrettet.

*For menigheten
Evangeliesalen Berøa
Finn Røine, Jon Brammer
Per Arild Skaanes og
Thorstein Grotbæk*

□ Harry Kvale

13.06.1929 - 30.07.2019.

En varm familiemann, forstander, hyrde, musiker, veileder, medmeneske og venn, har gått hjem til Herren.

Harry kom til menigheten Berøa, nå Evangeliesalen Berøa, i 1948. Her har han hatt sin tjeneste fram til sin død, bortsett fra et kort opphold på Jessheim. Hans kunnskap om mennesker var unik og mange i familien og menigheten vil savne hans varme og omsorgsfulle vesen. Skriftlig og muntlige budskap var godt gjennomtenkt og vurdert. Et ordensmenneske i ord og gjerning.

I eldste-rådet kunne vi høste av hans lange erfaring fra menighet og arbeidsliv. Han var mange år personalsjef i et forsikringsselskap.

I menigheten deltok han i flere aktiviteter; eldstebroder, soneleder, misjon, musikken, besøkstjeneste, møteledelse og som forbeder/ veileder. Utposten på Roven, menighetens sted ved Fetsund, hadde han ansvaret for i mange år.

Sang og musikk lå på hans hjerte. Mandolinen var med i alle sammenhenger og han ledet an i allsang på møter og fester. Det var mye sang og

musikk i heimen.

Med 5 barn, full jobb og et lite gårdsbruk var det alltid noe å ta tak i. Hans kone Vera døde brått, så altfor tidlig - 58 år gammel. Det var et hardt slag for Harry.

Etter en stund fikk Harry sin kjære Liv, som han kalte solstrålen sin. Sammen var de en resurs for menigheten. Israel lå på deres hjerte. De besøkte landet ved flere anledninger. Harry var en støttespiller når NPAL kjøpte hus i Israel. Han var også en av pådriverne til at menigheten skulle ta på seg et ansvar på Filippinene.

I de siste årene med sykdom og Liv's bortgang har han ikke klart å være like aktiv i menigheten, men han har fulgt med i aktiviteter og økonomien og kommet med råd og veiledning.

Fremfor alt var han en familiemann. Han satte familien høyt og fortalte ofte om dem med entusiasme.

Mandolinen har stilnet. Harry har kommet hjem. Vi sender våre varmeste tanker til hans familie og lyser fred over Harrys gode minne.

Han ble bisatt fra en fullsatt Hovin Kirke den 9 aug. 2019.

Finn Røine foretett og lovsangskoret fra Sannhetens ord høynet stunden med sin vakre sang. For Pinsemenigheten Evangeliesalen Berøa

*Finn Røine og
Jon Brammer.*

□ Trygve Johansen

ble født 3. desember 1926

Fortsettelse neste side

på Ingøy utenfor Hammerfest. Han ble bisatt 8. desember 2019 fra Haslum Lille Kapell. Han kom til Berøa for vel 60 år siden, og ble fort en trofast og god medarbei-

der. Han virket som soneleder og menighetstjener i mange år, og la ned adskillige arbeidstimer på Roven. Mange av oss fikk oppleve

hans gjestfrihet i hjemmet på Østerås. Som det friluftsmenneske han var, har mange av oss gode minner fra turer-skog og fjell, sommer og vinter.

Det er med glede og takk vi minnes Trygve, og den innsatsen han gjorde for Gud i menigheten vår.
Bjørge Snefrid

Dugnad med stor entusiasme:

Interesse og full aktivitet

Det var en arbeidsinnsats som forteller om glede og interesse for menighetens virksomhet.

Lørdag i begynnelsen av november gjennomførte menigheten sin årlige høstdugnad.

Mye skulle gjøres, og mange stilte opp. En stor arbeidsinnsats ble gjennomført, både i det

store forsamlingslokale, og underetasjen som blir brukt til mange av menighetens aktiviteter. Rengjøring, maling, reparasjon og justering ble gjennomført, og

menighetens forsamlingslokaler fremstår nå som ryddig, pen og ordentlig for lang tid fremover.

En enestående innsats

Eldstebror Per Aril Skaanes har en aktiv rolle i forsamlingens oppussings- og dugnadsprosjekt. Han er godt fornøyd med innsatsen som blir gjort i menighetens lokaler.

– *Er det blitt gjennomført etter planen?*

– Ja, det mener jeg absolutt, og vi har all grunn til å være fornøyd. Mange stilte villig opp til dugnaden, sier han.

– Det ble lagt stor vekt på rengjøring, maling av underetasjen, oppsetting av nye lamper og mye mye mer, forklarer Skaanes.

Menigheten har gått igjennom en merkbar oppussing i løpet av det siste året, blant annet på fasaden ut mot Nordregt. Et omfattende malerarbeid er blitt gjennomført.

– *Blir det noe mer fremtidig arbeid for menighetslokalet?*

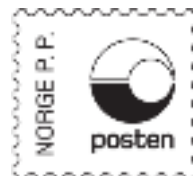
– Ja, vi trenger å få pusset opp trappeoppgangen, og det skal bli gjort over nytt år da det blir en ny dygnad. Toaletter oppe og nede skal også pusses opp med maling, og det skal legges nytt gulvbelegg i lillesalen. Vi er dessuten pålagt å fjerne den gamle fyrkjelen, og det må også gjøres i nærmeste fremtid, sier Per Aril Skaanes.

Returadresse: Evangeliesalen Berøa Menighetsblad,

Postboks 179 Sentrum 0102 Oslo

Ettersendes ikke ved varig adresseendring, men sendes tilbake til avsenderen med opplysning om den nye adressen.

Jeg synger julekvad

Jeg synger julekvad
jeg er så glad, så glad!
Min hjertens Jesus hviler
i stall og krybbe trang,
som solen klare smiler
han på sin moders fang
Han er Frelser min!
Han er Frelser min!

Å Jesus, du barnlill,
deg lenges jeg så til!
Kom, trøst meg allesinne,
tred inn om her er smått,
la meg deg se og finne,
å, da har jeg det godt!
Drag meg etter deg!
Drag meg etter deg!

*Tekst:
Magnus Brostrup
Landstad*

SANGER VI MINNES OG SETTER PRIS PÅ

Foto: pixabay